

Kisboldogasszony (szeptember 8.)

Mt 1,18–23

„Anyá lesz a szűz!”

Jeruzsálemben a Betesda fürdő mellett tisztelték Jézus szülőhelyét. Az 5. században Szent Anna tiszteletére itt építettek templomot, és ennek a fölszentelési évfordulóját ünnepelték szeptember 8-án, megemlékezve Mária születéséről. A 7. században a szírek, bizánciak és a rómaiak is ezen a napon ünnepelték Mária születését. Ünnepe Magyarországon csak a török hódoltság után, a barokk korban terjedt el.

A 7. századi Pszeudo-Máté apokrif evangéliumát csak a 17. századi latin kódexben találta meg a Vatikáni Könyvtárban Tischendorf protestáns kutató. 1832-ben tette közzé a szövegét. Ebben az iratban a következő módon beszéli el Mária családjának történetét: *„Azokban a napokban élt Jeruzsálemben egy Joachim nevű férfi, aki Júda törzséből származott. Ez juhainak pásztora volt, és félte az Urat, egyszerűségében és jóságában. Legfőbb gondja a nyájai voltak, és ezek jövedelméből minden istenfélő szegénynek juttatott, két részt pedig az istenfélelmében azoknak ajánlott fel, akik a tudomány területén fáradoztak, illetve azoknak, akik szolgáltak neki. Bármilye volt tehát, akár bárányokban, akár juhokban, akár gyapjúba, akár bármely dologban, azt három részre osztotta: az elsőt az árváknak, az özvegyeknek, a jövevényeknek és a szegényeknek adta, a másodikat az Isten tiszteletét végzőknek, a harmadikat pedig magának és háza népének tartotta meg. S miközben így cselekedett az Úr annyira megsokasította nyájait, hogy nem volt hozzá hasonló ember Izrael népében. Tizenöt éves korában kezdett így cselekedni. Amikor húszesztendőssé lett, feleségül vette saját törzséből – vagyis Júda törzséből – és Dávid nemzetségéből való Annát, Achar leányát, de bár húsz éven át együtt maradtak, sem fiai, sem leányai nem születtek tőle.”*

Ezután születik Mária, aki természetesen az eredeti bűn hatása nélkül fogant. Jézus mellett a Mária-tisztelet igyekezett egyre több anyagot előtárni a folklórból. Így Jézus szüleiére vonatkozó anyagot is onnan vette. Úgy látszik, hogy Jézus anyja kiemelten jámbor

zsidó környezetből származott. Ennek történeti bizonyítékát ugyan nem találtuk meg, de valószínűsíthetjük. A zsidó átlag műveltséggel rendelkező fiatal nő ugyanis biztosan nem tudott volna olyan természetesen együtt működni az isteni gondviseléssel. Biztos, hogy nem tudta volna elfogadni az Angyali üdvözlésben kapott üzenetet, amely meghatározta az emberek előtti életét, talán meg is nyomorította a sorsát. Feltehetően az ókori egyházban is így gondolkodtak, amikor Mária gyermekkoráról és születéséről elmélkedtek. Ebből a gondolkodásból fakad hamarosan Jézus nagyszüleinek, Joakimnak és Annának a tisztelete is.

Érdeemes idéznünk Damaszkuszi Szent János homiliájából: *„Lásuk kik voltak a Szent Szűz szülei? Joakim és Anna, az örök Igéhez méltó házaspár, akik az összes házastársak között legszentebb összhangban éltek. ...Mit kiáltottak? Gyermekért könyörögtek. ... Meghallgatta tehát őket Isten, aki könnyen hajlik az irgalomra, nekik ajándékozta Máriát, tündöklő és fenséges ajándékot Éva helyett.”*

Mária születése tehát alkalom arra, hogy felhívjuk a figyelmet a hívő keresztény család fontosságára. Ebben az esetben ugyan nem szüztől való születésről beszélünk, hiszen Joakim és Anna gyermeke természetes házasságból született. A házastársak, akiknek sokáig nem volt utódjuk, a gyermekáldást Istentől remélték. Úgy tűnik, hogy a „problémás” házasságok esetében jobban megélik a szülők, hogy ők csak Isten munkatársai a teremtésben. Az, hogy milyen lélekkel fogadnak egy gyermeket, kihat a születendő életére is. Az édesanyák hite mélyebben befolyásolja a gyermekük hitét és fogékonyságát Isten iránt. A Szentcsalád tagjai egy előző hívő generáció leszármazottjai, ezért lesznek képesek a hit titkainak megértésére és őrzésére. Nehéz és szinte kitapinthatatlan, mikor veszik ki egy családból a hívő gondolkodás. Talán az a házastársak titka, hogy mennyire tisztelik egymás hitét, és hitből mit tesznek. Az igazán hívő szülőknek ugyanis nem csak testileg születik meg a gyermekük, hanem a megszületett gyermekben előbb-utóbb a személyes hit is kivirágzik. Ez pedig, jövőendő életük legnagyobb kincse.